

efter den gældende bestemmelse, mener jeg heller ikke ændringen vil kunne give anledning til usikkerhed. Også efter de gældende regler skal det for hver ny pengeinstitutydelse vurderes, om ydelsen kan henføres til fritagelsesbestemmelsen. Det er ikke mit indtryk, at dette hidtil har voldt særlige vanskeligheder.

Finansrådet har under et foretræde for udvalget uddybet rådets bemærkninger i sin henvendelse til udvalget.

Hertil bemærkes: Med hensyn til den forelåede afgrænsning af fritagelsesbestemmelsen for finansielle ydelser kan jeg henvise til mine bemærkninger til bilag 1. Som jeg også har nævnt heri, er det momsnet, der har den endelige administrative afgørelse af, hvad der er omfattet af fritagelsesbestemmelsen for finansielle ydelser. Nævnet har i en konkret sag truffet afgørelse om, at den virksomhed, der udøves i en fællesjet datacentral, ikke kan anses som en integreret del af den fritagne finansielle virksomhed. Jeg kan oplyse, at dette spørgsmål efterfølgende er blevet indbragt for domstolene.

Selv om jeg ikke kan være uenig i, at edbydelser er en helt nødvendig del af pengeinstitutvirksomhed, må jeg altså konstatere, at edbydelser, der leveres fra en anden virksomhed til brug for pengeinstitutvirksomhed, ikke er omfattet af fritagelsen.

Det er rigtigt, at der momsmæssigt er en forskel på selv at udføre et stykke arbejde internt i virksomheden og at indkøbe en »fremmed« ydelse. Momsen er jo en afgift på omsætningen, og det indebærer som absolut udgangspunkt, at egenproduktion til intern brug ikke er momsbelastet. Det gælder naturligvis generelt og ikke kun finanssektoren. Denne forskel ligger simpelthen i momssystemet.

Der er altså tale om en iboende forskel, som principielt kun kan fjernes ved at momsbelæge virksomhedernes egenproduktion gennem den såkaldte pålægsmoms. Det ville selvfølgelig generelt være til skade for erhvervslivet.

Afgrænsningen af det afgiftsfritagne område er en hårfin balance, hvor der må tages afgørende hensyn til konkurrencesituationen for de uafhængige virksomheder, som ikke har andet valg end at sælge deres ydelser med moms i et

åbent marked. Den gældende lov afspejler en sådan balance mellem de forskellige hensyn.

Det er derfor heller ikke nogen løsning at udvide adgangen til at få leveret momspligtige ydelser uden moms, medmindre det kan ske, uden at der herved skabes en forvridning af de gældende konkurrencevilkår. Forslagene om den udvidede adgang til fællesregistrering og om at afgiftsfritage ydelser præsteret af selvstændige grupper er begge udtryk for en afvejning af forskellige hensyn. Det er min klare opfattelse, at en tilsidesættelse af det hensyn til andre virksomheders konkurrencevilkår, der er lagt til grund i disse bestemmelser, vil aktualisere overvejelser om en pålægsmoms.

Advokatfirmaet B. Helmer Nielsen og KPMG C. Jespersen, Statsautoriserede Revisorer, gør i et notat til udvalget gældende, at der i forslaget til ny momslov bør tages højde for en løsning af den særlige momsmæssige problemstilling i forbindelse med eksport af brugte busser til Østeuropa.

Hertil bemærkes: Spørgsmål om, hvorvidt der i forbindelse med eksport af brugte busser kan ske afløftning for den såkaldte restmoms, har været rejst flere gange gennem de senere år. Da der, som det fremgår af notatet, kan anføres gode grunde til at ændre momsreglerne på dette område, har jeg også nøje overvejet mulighederne for at hjælpe DAB i Silkeborg. Resultatet af disse overvejelser har imidlertid været, at jeg ikke har kunnet forsvare et eventuelt lovgivningsinitiativ. Det er fortsat min opfattelse, at der ikke er fornødent grundlag herfor.

Med lovforslaget gennemføres særlige regler om den momsmæssige behandling af brugte varer m.v. Reglerne bygger på forslaget til 7. momsdirektiv, der efter at have været forhandlet i en årrække netop er blevet vedtaget til ikrafttræden den 1. januar 1995.

Formålet med direktivet er at undgå dobbeltbeskatning ved at samme vare pålægges moms flere gange uden mulighed for mellem-liggende afløftning af moms. Reglerne indebærer, at der ved videresalg af brugte varer kun skal svares moms af fortjenesten. Den metode, der skal anvendes, er den såkaldte marginmetode, hvor mellemhandleren lægger moms på avancen.